YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

16 päivänä tammikuuta 2003 *

Asiassa C-265/01,

jonka Tribunal de grande instance de Dinan (Ranska) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana on

Annie Pansard ym.,

Comité Région pêches maritimesin

osallistuessa pääasian asianomistajana asian käsittelyyn,

ennakkoratkaisun yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) ja EY 28 artiklan tulkinnasta,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit C. Gulmann, F. Macken (esittelevä tuomari), N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues,

julkisasiamies: S. Alber,
kirjaaja: hallintovirkamies M.-F. Contet,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Ranskan hallitus, asiamiehinään L. Bernheim ja G. de Bergues,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään A. Bordes ja T. van Rijn,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Ranskan hallituksen, asiamiehenään L. Bernheim, Alankomaiden hallituksen, asiamiehenään J. van Bakel, ja komission, asiamiehinään A. Bordes ja T. van Rijn, 21.3.2002 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 23.4.2002 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Tribunal de grande instance de Dinan on käsiteltävänään olevassa rikosasiassa esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 28.6.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 5.7.2001, EY 234 artiklan nojalla kaksi ennakkoratkaisukysymystä yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1; jäljempänä tullikoodeksi) ja EY 28 artiklan tulkinnasta.

2 Nämä kysymykset on esitetty Pansardia ym:ita vastaan käytävässä rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajien väitetään syyllistyneen kampasimpukoiden purkamiseen sitä koskevan kiellon voimassaoloaikana.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön lainsäädäntö

Tuotteiden alkuperää koskeva lainsäädäntö

3 Tullikoodeksissa määritellään yhteisön tullilainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden alkuperä ja sen 23 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Tietystä maasta peräisin ovat siellä kokonaan tuotetut tavarat.

2. Jossakin maassa kokonaan tuotetuilla tavaroilla tarkoitetaan:

— —

e) siellä metsästämällä ja kalastamalla saatuja tuotteita;

f) kyseisen maan alusrekisteriin merkittyjen tai ilmoitettujen ja sen lipun alla purjehtivien alusten kyseisen maan aluemeren ulkopuolelta pyytämiä merikalastustuotteita ja muita niiden merestä saamia tuotteita;

— —

3. Sovellettaessa 2 kohtaa sisältyy maan käsitteeseen myös kyseisen maan aluemeri."

4 Tullikoodeksilla kumotun tavaroiden alkuperän käsitteen yhteisestä määritelmästä 27 kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 802/68 (EYVL L 148, s. 1) 4 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaan "jossakin maassa kokonaan tuotettuja tavaroita" ovat muun muassa "kyseisen maan alusrekisteriin merkittyjen tai ilmoitettujen ja sen lipun alla purjehtivien alusten pyytämät merikalastustuotteet ja muut niiden merestä saamat tuotteet".

Kalastusta koskeva lainsäädäntö

5 Yhteisestä kalatalousalan rakennepolitiikasta 19 päivänä tammikuuta 1976 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 101/76 (EYVL L 20, s. 19) 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Järjestelmä, jota jäsenvaltiot soveltavat niiden suvereniteetin tai lainkäyttövallan alaisilla merialueilla harjoitettuun kalastukseen, ei saa johtaa eroihin muiden jäsenvaltioiden kohtelussa.

Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava kaikille jäsenvaltion lipun alla purjehtiville ja yhteisön alueella rekisteröidyille kalastusaluksille yhtäläiset edellytykset päästä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille vesialueille ja hyödyntää näitä vesialueita.

2. Niiden on annettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle tiedoksi lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulla alalla sekä mainitun kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen säännösten soveltamisesta johtuvat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset."

6 Asetuksen N:o 101/76 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle muutokset, jotka ne aikovat tehdä 2 artiklan säännösten mukaisesti määriteltyyn kalastusjärjestelmään."

7 Kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevasta yhteisön järjestelmästä 25 päivänä tammikuuta 1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 170/83 (EYVL L 24, s. 1) ja sen kumonneen yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmän perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3760/92 (EYVL L 389, s. 1) mukaisesti neuvosto on yhteisön kalavarojen suojelemiseksi vahvistanut suurimmat sallitut saaliit ja jakanut kiintiöt jäsenvaltioiden kesken. Kampasimpukoille ei kuitenkaan ole vahvistettu mitään suurinta sallittua saalista.

8 Asetuksen N:o 3760/92 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa säädetään kuitenkin seuraavaa:

"Jäsenvaltiot voivat toteuttaa kalavarojen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä, jos

— kyseiset toimenpiteet koskevat puhtaasti paikallisia kalakantoja, joilla on merkitystä ainoastaan kyseisen jäsenvaltion kalastajille,

— ne koskevat ainoastaan kyseisen jäsenvaltion kalastajia."

9 Asetuksella N:o 170/83 annettuja säännöksiä on täsmennetty tietyistä kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä 25 päivänä tammikuuta 1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 171/83 (EYVL L 24, s. 14), jonka 19 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Jos kyseessä ovat pelkästään paikalliset kalakannat, joilla on merkitystä ainoastaan yhden jäsenvaltion kalastajille, kyseinen jäsenvaltio voi toteuttaa näiden kalakantojen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä sillä edellytyksellä, että nämä toimenpiteet ovat yhteisön oikeuden kanssa yhteensopivia ja yhteisen kalastuspolitiikan mukaisia.

2. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa luonteeltaan ainoastaan paikallisia edellytyksiä tai yksityiskohtaisia sääntöjä, joita sovelletaan vain jäsenvaltion kalastajiin ja joilla pyritään rajoittamaan pyyntiä yhteisön asetuksissa määriteltyjä toimenpiteitä täydentävillä teknisillä toimenpiteillä, mikäli nämä toimenpiteet ovat yhteisön oikeuden kanssa yhteensopivia ja yhteisen kalastuspolitiikan mukaisia."

10 Asetuksella N:o 171/83 vahvistettuja säännöksiä on muutettu monta kertaa. Kyseinen asetus on kumottu tietyistä kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä 7 päivänä lokakuuta 1986 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3094/86 (EYVL L 288, s. 1). Tietyistä kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä 29 päivänä huhtikuuta 1997 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 894/97 (EYVL L 132, s. 1) on — kuten sen ensimmäisestä perustelukappaleesta käy ilmi — selkeyden ja järkeistämisen vuoksi kodifioitu asetus N:o 3094/86, joka on näin ollen asetuksen N:o 894/97 19 artiklan nojalla kumottu.

11 Asetuksen N:o 894/97 säännökset ja liitteet on 11 ja 18—20 artiklaa lukuun ottamatta kumottu kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla 30 päivänä maaliskuuta 1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 850/98 (EYVL L 125, s. 1).

12 Asetuksen N:o 850/98 46 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa kantojen säilyttämiseen ja hoitoon liittyviä toimenpiteitä, jotka koskevat:

a) pelkästään paikallisia kantoja, joilla on merkitystä ainoastaan asianomaisen jäsenvaltion kalastajille,

tai

b) sellaisia edellytyksiä tai yksityiskohtaisia sääntöjä, joilla pyritään rajoittamaan pyyntiä teknisillä toimenpiteillä:

i) täydentämällä kalastusta koskevassa yhteisön lainsäädännössä määriteltyjä edellytyksiä ja yksityiskohtaisia sääntöjä,

tai

ii) antamalla kyseisessä lainsäädännössä määriteltyjä vähimmäisvaatimuksia tiukempia vaatimuksia,

sillä edellytyksellä, että kyseisiä toimenpiteitä sovelletaan ainoastaan asianomaisen jäsenvaltion kalastajiin ja että ne ovat sopusoinnussa yhteisön oikeuden kanssa ja yhteisen kalastuspolitiikan mukaiset."

13 Kyseinen artikla on sen soveltamisalan selkeyttämiseksi muotoiltu uudelleen kalavarojen säilyttämisestä suojelemalla nuoria meren eliöitä teknisin toimenpitein annetun asetuksen (EY) N:o 850/98 muuttamisesta viidennen kerran 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1298/2000 (EYVL L 148, s. 1) seuraavasti:

"1. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa kantojen säilyttämiseen ja hoitoon liittyviä toimenpiteitä, jotka koskevat:

a) pelkästään paikallisia kantoja, joilla on merkitystä ainoastaan asianomaisen jäsenvaltion kalastajille; tai

b) sellaisia edellytyksiä tai yksityiskohtaisia sääntöjä, joilla pyritään rajoittamaan pyyntiä teknisillä toimenpiteillä:

i) täydentämällä kalastusta koskevassa yhteisön lainsäädännössä määriteltyjä edellytyksiä ja yksityiskohtaisia sääntöjä;

tai

ii) antamalla kyseisessä lainsäädännössä määriteltyjä vähimmäisvaatimuksia tiukempia vaatimuksia,

sillä edellytyksellä, että kyseisiä toimenpiteitä sovelletaan ainoastaan asianomaisen jäsenvaltion lipun alla purjehtiviin ja yhteisössä rekisteröityihin kalastusaluksiin tai, jos on kyse muusta kuin kalastusaluksella suoritettavasta kalastuksesta, kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneisiin henkilöihin."

Kansallinen lainsäädäntö

14 Ranskan liikenneministeriö on 19.3.1980 tehnyt kampasimpukoiden kalastuksen ja aluksista purkamisen sääntelystä päätöksen nro 794 P-3 (jäljempänä päätös), jonka 1 §:ssä säädetään, että "kampasimpukoiden kalastus on kielletty 15.5.—30.9. välisenä aikana Belgian ja Espanjan rajojen välissä olevalla rannikolla", ja jonka 3 §:ssä säädetään, että "kampasimpukoiden aluksista purkaminen on kielletty kyseisten pyyntikieltojen aikana".

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

15 Pansard ym., jotka harjoittavat merikalastajan ammattia, ovat Ranskassa rekisteröityjä aluksia käyttäen kalastaneet kampasimpukoita kanaalisaari Jerseyn aluevesillä Jerseyn viranomaisten myöntämien sukelluskalastuslupien nojalla. He ovat purkaneet kyseiset saaliit Ranskan rannikolla, 24.5.—2.6.2001 välisenä aikana Saint Cast le Guildossa ja 30.7.2001 Saint-Suliacissa. Koska kyseiset aluksista purkamiset olivat päätöksen vastaisia, Pansardia ym:ita vastaan on aloitettu rikosoikeudenkäynti ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa.

16 Pääasian syytetyt ovat kyseisessä tuomioistuimessa korostaneet, että sen jälkeen, kun he olivat ilmoittaneet komissiolle kohtaamistaan vaikeuksista, komissio tutki mahdollisuutta aloittaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely Ranskan tasavaltaa vastaan. He ovat myös vaatineet kansallista tuomioistuinta esittämään yhteisöjen tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyynnön, joka koskee sitä, onko päätös yhteisön oikeuden mukainen. He ovat näin ollen vaatineet asian käsittelyn lykkäämistä odotettaessa joko komission päätöstä tai yhteisöjen tuomioistuimen tuomiota.

17 Näiden seikkojen perusteella Tribunal de grande instance Dinan on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko edellä kuvatuissa olosuhteissa pyydettyjä kampasimpukoita pidettävä tuontitavaroina siitä huolimatta, että Ranskan lainsäädännön mukaan kalastustuotteisiin on sovellettava kalastusaluksen lippuvaltion oikeudellista järjestelmää?

2) Vaikuttaako Maastrichtin sopimus, jolla kielletään määrällisiä tuontirajoituksia vaikutuksiltaan vastaavat toimenpiteet, 19.3.1980 tehdyn päätöksen, jolla kielletään pyyntikiellon voimassaollessa purkamasta aluksista kampasimpukoita, pätevyyteen?"

Ennakkoratkaisukysymykset

18 Aluksi on huomattava, että yhteisöjen tuomioistuimella ei toisaalta ole EY 234 artiklaan perustuvassa ennakkoratkaisumenettelyssä toimivaltaa lausua kansallisen toimenpiteen yhteensopivuudesta yhteisön oikeuden kanssa. Se on kuitenkin toimivaltainen esittämään kansalliselle tuomioistuimelle kaikki sellaiset yhteisön oikeuden tulkintaan liittyvät seikat, jotka saattavat auttaa kansallista

tuomioistuinta sen arvioidessa tätä yhteensopivuutta sen käsiteltäväksi saatetussa asiassa (ks. mm. asia 6/64, Costa, tuomio 15.7.1964, Kok. 1964, s. 1141, 1158, Kok. Ep. I, s. 211 ja asia C-17/00, De Coster, tuomio 29.11.2001, Kok. 2001, s. I-9445, 23 kohta).

19 Voidakseen toisaalta antaa ennakkoratkaisupyynnön esittäneelle tuomioistuimelle hyödyllisen vastauksen yhteisöjen tuomioistuin saattaa joutua ottamaan huomioon sellaisia yhteisön oikeuden säännöksiä, joihin kansallinen tuomioistuin ei ole viitannut kysymyksessään (ks. asia 35/85, Tissier, tuomio 20.3.1986, Kok. 1986, s. 1207, 9 kohta ja asia C-107/98, Teckal, tuomio 8.11.1999, Kok. 1999, s. I-8121, 39 kohta).

20 Jotta ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle voitaisiin esittää hyödyllinen tulkinta, on todettava, että yhteisön kalastuslainsäädännöllä on merkitystä pääasian ratkaisemisen kannalta.

21 Näin ollen on katsottava, että toisella ennakkoratkaisukysymyksellä, joka on tutkittava ensimmäiseksi, pyritään pääasiallisesti selvittämään se, onko pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jossa kielletään tietyn ajanjakson aikana purkamasta kyseisen jäsenvaltion rannikon osassa toisen jäsenvaltion aluevesillä pyydettyjä kampasimpukoita, kalastusta koskevan yhteisön oikeuden vastainen.

Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt huomautukset

22 Ainoastaan komissio on ehdottanut vastausta toiseen ennakkoratkaisukysymykseen ja se korostaa ensinnäkin, että pääasiassa kyseessä olevaa Ranskan lainsäädäntöä — siltä osin kuin siinä säädetään yleinen kielto purkaa kampa-

simpukoita aluksista — on arvioitava EY 28 artiklassa tarkoitettuna tuonnin määrällistä rajoitusta vaikutukseltaan vastaavana toimenpiteenä.

23 Seuraavaksi se katsoo, että jäsenvaltiot eivät voi tällä alalla vedota EY 30 artiklan mukaisiin poikkeuksiin, koska niiden kalavarojen teknisten säilyttämistoimenpiteiden alalla jäljellä oleva toimivalta koskee yhteisön lainsäädännön mukaan pelkästään sellaisten paikallisten kalakantojen säilyttämistä, joilla on merkitystä ainoastaan asianomaiselle jäsenvaltiolle, sekä teknisiä toimenpiteitä, jotka ovat yhteisön lainsäädännössä määriteltyjä vähimmäisvaatimuksia tiukempia ja jotka koskevat ainoastaan kyseisen jäsenvaltion kalastajia.

24 Komissio korostaa lisäksi, että jäsenvaltiot voivat asetuksen N:o 3760/92 antamisen jälkeen toteuttaa toimenpiteitä ainoastaan niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä.

25 Komissio väittää myös, että koska päätöstä ei ole annettu tiedoksi sille, päätöstä rasittaa asetuksen N:o 171/83 antamisesta lähtien olennainen menettelyvirhe, mistä seuraa, että sitä ei voida soveltaa suhteessa kolmansiin henkilöihin.

26 Komissio toteaa lopuksi, että yleistä ja ehdotonta purkukieltoa, joka koskee Ranskan satamia kausittaisen pyyntikiellon aikana, ei voida pitää kyseisen kiellon noudattamisen eikä eläinten terveyden ja elämän tehokkaan suojelun kannalta välttämättömänä toimenpiteenä, koska kyseiset päämäärät voidaan yhtä

tehokkaasti saavuttaa toimenpiteillä, joiden vaikutukset rajoittavat vähemmän yhteisön sisäistä kauppaa.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

27 EY:n perustamissopimuksen 40 artiklassa (josta on muutettuna tullut EY 34 artikla) määrätään, että jäsenvaltioiden on siirtymäajan kuluessa kehitettävä ja viimeistään kyseisen ajanjakson päättyessä otettava käyttöön maatalousmarkkinoita koskeva yhteinen politiikka EY:n perustamissopimuksen 39 artiklassa (josta on tullut EY 33 artikla) lueteltujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

28 On huomattava, että Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisehdoista ja perustamissopimusten mukautuksista tehdyn asiakirjan (EYVL 1972, L 73, s. 14) 102 artiklan mukaan meren elollisten luonnonvarojen suojelemiseksi toteutettavat toimenpiteet kuuluvat 1.1.1979 lähtien komission ehdotuksesta toimivan neuvoston yksinomaiseen toimivaltaan (asia 24/83, Gewiese ja Mehlich, tuomio 14.2.1984, Kok. 1984, s. 817).

29 Lisäksi yhteisöjen tuomioistuin on jo katsonut, että koska yhteisö on antanut perustamissopimuksen 40 artiklan perusteella markkinajärjestelyn perustamista tietyllä alalla koskevat säännökset, jäsenvaltioilla on velvollisuus pidättyä kaikista sellaisista toimenpiteistä, jotka poikkeavat niistä tai haittaavat niitä (asia 111/76, Van den Hazel, tuomio 18.5.1977, Kok. 1977, s. 901, 13 kohta ja asia C-44/94, Fishermen's Organisations ym., tuomio 17.10.1995, Kok. 1995, s. I-3115, 52 kohta).

30 On kuitenkin todettava, että yhteisössä on kalastustuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä tammikuuta 1976 annetulla asetuksella (ETY) N:o 100/76 (EYVL L 20, s. 1), joka on kumottu 29.12.1981 annetulla neuvoston asetuksella N:o 3796/81 (EYVL L 379, s. 1), otettu yhteinen maatalouspolitiikka käyttöön kalastusalalla. Neuvosto on lisäksi asetuksella N:o 101/76 ottanut käyttöön yhteisen rakennepolitiikan kyseisellä alalla.

31 Yhteisen markkinajärjestelyn toteuttaminen ei tosin sulje pois jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuutta toteuttaa kansallisia toimenpiteitä tällaiseen markkinajärjestelyyn kuuluvassa yhteisön lainsäädännössä säädetyillä edellytyksillä (ks. em. asia Fishermen's Organisations ym., tuomion 53 kohta).

32 Tältä osin on huomattava — kuten tämän tuomion 7 kohdassa on todettu — että yhteisö on toteuttanut monia kalastustuotekantojen hoitotoimenpiteitä erityisesti ottaessaan käyttöön tällaisten tuotteiden pyyntikiintiöt ja suurelta osin säännellyt kalastusmarkkinoita.

33 Yhteisö ei sitä vastoin ole toteuttanut mitään erityisiä hoitotoimenpiteitä kampasimpukkavarojen osalta.

34 Kuten asetuksen N:o 3760/92 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisestä ja toisesta luetelmakohdasta käy ilmi, jäsenvaltiot voivat kuitenkin toteuttaa kalavarojen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan

kuuluvilla vesillä, jos kyseiset toimenpiteet koskevat puhtaasti paikallisia kalakantoja, joilla on merkitystä ainoastaan kyseisen jäsenvaltion kalastajille, ja jos ne koskevat ainoastaan kyseisen jäsenvaltion kalastajia.

35 Asetuksen N:o 850/98 46 artiklan 1 kohdasta ja tästä samasta artiklasta sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1298/2000 käy myös ilmi, että jäsenvaltiot voivat toteuttaa kantojen säilyttämiseen ja hoitoon liittyviä toimenpiteitä vain, jos ne koskevat pelkästään paikallisia kantoja, joilla on merkitystä ainoastaan kyseiselle jäsenvaltiolle, tai sellaisia edellytyksiä tai yksityiskohtaisia sääntöjä, joilla pyritään rajoittamaan pyyntiä teknisillä toimenpiteillä, ja sillä edellytyksellä, että kyseisiä toimenpiteitä sovelletaan asetuksesta N:o 850/98 ilmenevän säännöksen mukaan ainoastaan asianomaisen jäsenvaltion kalastajiin ja että ne ovat sopusoinnussa yhteisön oikeuden kanssa ja yhteisen kalastuspolitiikan mukaiset ja asetuksesta N:o 1298/2000 ilmenevän säännöksen mukaan ainoastaan asianomaisen jäsenvaltion lipun alla purjehtiviin ja yhteisössä rekisteröityihin kalastusaluksiin tai, jos on kyse muusta kuin kalastusaluksella suoritettavasta kalastuksesta, kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneisiin henkilöihin.

36 Edellä esitetystä käy myös ilmi, että jäsenvaltioiden toimivallalle toteuttaa kalavarojen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä on asetettu rajat. Toimenpiteiden, joita jäsenvaltiot voivat tältä osin toteuttaa, on nimittäin koskettava pelkästään paikallisia kantoja tai ainoastaan kyseisen jäsenvaltion kalastajia tai sen lipun alla purjehtivia kalastusaluksia ja niitä voidaan soveltaa ainoastaan jäsenvaltion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä.

37 Pääasiassa kyseessä olevan kansallisen säännöksen antaminen ei kuitenkaan kuulu kyseisen jäsenvaltion toimivaltaan, koska se ei toisaalta koske pelkästään

paikallisia kantoja eikä sellaisia edellytyksiä tai yksityiskohtaisia sääntöjä, joilla pyritään rajoittamaan pyyntiä teknisillä toimenpiteillä, ja koska siinä toisaalta kielletään jäsenvaltion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuulumattomilla vesillä pyydettyjen kalojen aluksista purkaminen.

38 Toiseen kysymykseen — sellaisena kuin se on uudelleen muotoiltuna — on näin ollen vastattava, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jossa kielletään tietyn ajanjakson aikana purkamasta kyseisen jäsenvaltion rannikon osassa toisen jäsenvaltion aluevesillä pyydettyjä kampasimpukoita, on kalastusta koskevan yhteisön oikeuden vastainen.

39 Kun otetaan huomioon toiseen ennakkoratkaisukysymykseen annettava vastaus, ensimmäiseen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

40 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Ranskan ja Alankomaiden hallituksille sekä komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut Tribunal de grande instance Dinanin 28.6.2001 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

Pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jossa kielletään tietyn ajanjakson aikana purkamasta kyseisen jäsenvaltion rannikon osassa toisen jäsenvaltion aluevesillä pyydettyjä kampasimpukoita, on kalastusta koskevan yhteisön oikeuden vastainen.

Puissochet Gulmann Macken

Colneric Cunha Rodrigues

Julistettiin Luxemburgissa 16 päivänä tammikuuta 2003.

R. Grass — kirjaaja

J.-P. Puissochet — kuudennen jaoston puheenjohtaja